

Zabavni dogodki iz minulosti.

Po raznih virih nabrala Gnjevoš in Internus.

13. Velik in dolg.

Napoleon je bil jako majhne postave. Nekoč je hotel vzeti knjigo z visoke omare, pa je ni mogel. Hitro priskoči general Angereau in se ponudi Napoleonu: »Veličanstvo, naj vam dam jaz knjigo, jaz sem večji.« »Vi niste večji, ampak daljši,« je bil odgovor.

14. Neuka dostojanstvenika.

Maršal Villeroi, namestnik francoskega kraljeviča Ljudovika XV., je imel zelo grdo pisavo. Nekoč pošlje pismo kardinalu Andreju Fleury-ju, učitelju mladega kralja. Ker pa Fleury ni mogel prečitati tako slabega pisanja, je naprosil maršala, naj mu jasneje izrazi svojo željo.

Ko mu maršal pošlje še drugo prav tako grdo pisano pismo, mu odgovori Fleury: »Kakor Vašega prvega, tako tudi Vašega sedanjega pisma ne morem prečitati. Zato bi Vas prosil, da rešiva čast naju obeh, da mi ne pišete nič več — ker sicer poreko: Kralj ima namestnika, ki ne zna pisati, papež pa kardinala, ki ne zna čitati.«

DEKLAMOVANKE.

5. Pravljiča iz mladosti.

Mladenič sem bil mladolet,
odšel sem od doma med svet . . .
Med potjo zašel sem v puščavo —

»Prijatelj, Bog bodi s teboj!«
mi dél je častitljiv puščavnik,
sedeč ob studenčni oazi.
»Si truden li, malo počij
in malo vodice popij,
ker tu je le sama puščava
in tebe še čaka daljava,
kam vodi pot brzi te tvoj?« —

»Prekrasno novico sem slišal,
da onstran domačih vrhov
se skriva svet čudezen, nov,
ki pélje v posvetna nebesa.« —

»Prijatelj, novica-pravljiča!
Jaz bil sem mladenič kot ti,
iskal sem nebesa vse dni,
o njih sem presanjal noči, —
naš svet je le solzna dolina.« —

— — — — —
— — — — —

Poslušal sem govor njegov,
zapustil domači sem krov. —
V samoti zdaj svoji živim,
popotnike mlade učim, —
na svetu nebes ne želim.

Fr. Pavšič.

